

ความรอบรู้ดิจิทัลและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในฐานะปัจจัยกำหนดทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ต่อปัญญาประดิษฐ์

Digital Literacy and Academic Achievement as Determinants of University Students'
Attitudes toward Artificial Intelligence

ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี^{1*}

Chaiyaset Promsri¹

¹ สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

¹ Department of Management, Faculty of Business Administration,

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

*Corresponding Author Email: Chaiyaset.p@rmutp.ac.th

วันที่รับบทความ 24 สิงหาคม 2568

วันแก้ไขบทความ 8 กุมภาพันธ์ 2569

วันตอบรับบทความ 18 กุมภาพันธ์ 2569

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกใช้แพลตฟอร์มปัญญาประดิษฐ์ ระดับความรอบรู้ดิจิทัล และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย รวมทั้งวิเคราะห์ความแตกต่างของทัศนคติตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) และตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรอบรู้ดิจิทัลกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 177 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ และร้อยละ และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณด้วยตัวแปรจำลอง การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้ ChatGPT มากที่สุด รองลงมาคือ Google Gemini และ Microsoft Copilot นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรอบรู้ดิจิทัลและทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับสูง สำหรับ GPA โดยรวมไม่สามารถทำนายทัศนคติได้อย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นนักศึกษาที่มี GPA สูงสุด (3.50–4.00) ที่มีทัศนคติเชิงบวกสูงกว่ากลุ่ม GPA ต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยยังพบว่าความรอบรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ และสามารถทำนายได้ร้อยละ 40 ของความแปรปรวน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาความรอบรู้ดิจิทัลเพื่อส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในระดับอุดมศึกษา

คำสำคัญ (Keywords) : ความรอบรู้ดิจิทัล, ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา, ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์, การศึกษาระดับอุดมศึกษา

Abstract

This study aimed to examine university students' behavior in choosing artificial intelligence (AI) platforms, their levels of digital literacy, and their attitudes toward AI. It also sought to analyze differences in attitudes based on cumulative grade point average (GPA) and to investigate the relationship between digital literacy and attitudes toward AI. The sample consisted of 177 students obtained through simple random sampling, with data collected using an online questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics, including mean, standard deviation, frequency, and percentage, as well as inferential statistics, including dummy multiple regression, Pearson's correlation, and simple linear regression. The results showed that most students preferred to use ChatGPT, followed by Google Gemini and Microsoft Copilot. In addition, students demonstrated high levels of digital literacy and attitudes toward AI. Overall GPA did not significantly predict attitudes, except that students with the highest GPA (3.50–4.00) had significantly more positive attitudes than those with the lowest GPA. The findings also revealed that digital literacy was positively and moderately correlated with attitudes toward AI, accounting for 40% of the variance. These results highlighted the importance of enhancing digital literacy to promote positive attitudes toward AI use in higher education.

Keywords : Digital literacy, Academic performance, Attitudes toward artificial intelligence, Higher education

บทนำ (Introduction)

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ทำให้ความรอบรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) กลายเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการดำรงชีวิต ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ หรือการเข้าถึงสังคม โดยแนวคิดเรื่องความรอบรู้ดิจิทัลมีพัฒนาการจากการรู้เท่าทันสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ (Gilster, 1997) มาสู่การครอบคลุมทักษะที่หลากหลาย เช่น การใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินแหล่งข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ และการใช้อย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ (Xiu & Li, 2024) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่า แม้นักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่คุ้นชินกับเทคโนโลยีดิจิทัล ยังประสบปัญหาการขาดทักษะพื้นฐานในการแยกแยะข้อมูลที่ถูกต้อง รวมถึงข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทั้งการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถในอนาคต

ในขณะเดียวกัน ทักษะการตอบรับปัญหาประดิษฐ์ (AI Attitudes) ถือเป็นปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีบทบาทสำคัญต่อการยอมรับและการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ โดยทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบด้านการรับรู้ อารมณ์ และพฤติกรรม (Stein et al., 2024; Gnambs et al., 2025) งานวิจัยในช่วงที่ผ่านมาระบุว่า นักศึกษามีทัศนคติโดยรวมเชิงบวกต่อปัญญาประดิษฐ์ในหลายสาขาวิชา อาทิ เศรษฐศาสตร์ การศึกษา หรือ

วิชาชีพด้านการแพทย์ (Emon et al., 2024) อย่างไรก็ตาม ยังพบข้อจำกัดในเชิงวิธีวิจัย เช่น การไม่แยกองค์ประกอบของทัศนคติอย่างชัดเจน และผลการศึกษาที่รายงานแตกต่างกันเกี่ยวกับบทบาทของปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและคุณลักษณะประชากรที่อาจส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์ (Tin et al., 2024; Bancoro, 2024)

นอกจากนี้ ผลการศึกษาที่ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ดิจิทัลและทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ยังแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด งานวิจัยของ Sim et al. (2024) พบว่าความรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติ ในขณะที่ Dhahir et al. (2024) รายงานว่าความรู้ดิจิทัลในระดับปานกลางไม่ได้ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์หากขาดการพัฒนาการคิดเชิงวิพากษ์สอดคล้องกับ การศึกษาของ Visković et al. (2024) และ Abuadas & Albikawi (2025) ที่พบว่า ความรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเชิงบวก แต่ยังคงอาศัยปัจจัยเสริมอื่น ๆ เช่น จริยธรรมและการรับรู้ความสามารถตนเอง ขณะที่ Sergeeva et al. (2025) พบว่ามิติของความรู้ดิจิทัลมีผลในทิศทางที่แตกต่างกัน โดยบางมิติ เช่น การเข้าถึงเนื้อหาและการสร้างสรรค์ส่งผลบวกต่อทัศนคติ ในทางกลับกันความเข้าใจเชิงเทคนิคกลับมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์

จากหลักฐานเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่ายังมีความไม่ชัดเจนในการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ดิจิทัลและทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญที่มีบทบาททั้งในฐานะผู้เรียนในปัจจุบันและแรงงานคุณภาพในอนาคต การศึกษาที่เน้นการตรวจสอบความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงมีความจำเป็น เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ช่วยอธิบายว่าระดับความรู้ดิจิทัลส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์อย่างไร และเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบนโยบายการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคมในยุคดิจิทัล ด้วยเหตุนี้ จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ดิจิทัลกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย

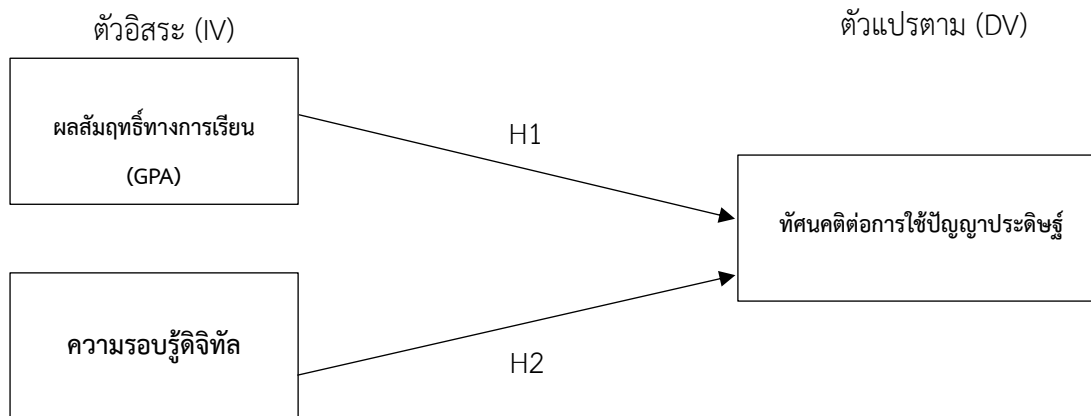
วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกใช้แพลตฟอร์มปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษา ระดับความรู้รอบรู้ดิจิทัล และระดับทัศนคติต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI attitude) ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (วัดจากคะแนนเฉลี่ยสะสม: GPA) ในระดับที่ต่างกัน
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ดิจิทัลกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษาด้านการจัดการ
4. เพื่อศึกษาอิทธิพลของความรู้ดิจิทัลที่มีต่อทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษาด้านการจัดการ

สมมติฐานของการวิจัย (Research Hypotheses)

1. นักศึกษาที่มีกลุ่มผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ความรอบรู้ดิจิทัลมีอิทธิพลเชิงบวกต่อทัศนคติของนักศึกษาต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (วัดจากคะแนนเฉลี่ยสะสม) ความรอบรู้ดิจิทัลและทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการ ข้อมูลที่ได้ถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เหมาะสม เพื่ออธิบายลักษณะประชากร กลุ่มตัวอย่าง ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ตลอดจนการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษานี้ประกอบด้วยนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการ จำนวน 333 คน ขนาดตัวอย่างที่ต้องการถูกคำนวณโดยใช้โปรแกรม G*Power 3.1 สำหรับการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression) ที่มีตัวแปรอิสระหนึ่งตัว โดยอ้างอิงจากขนาดอิทธิพลขนาดเล็ก ($f^2 = 0.0625$) กำลังการทดสอบทางสถิติ (Statistical Power) ที่ 0.70 และระดับนัยสำคัญ (α) ที่ 0.05 ผลการวิเคราะห์ระบุว่าต้องมีจำนวนตัวอย่างขั้นต่ำ 103 คน ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงเก็บข้อมูลเกินกว่าจำนวนขั้นต่ำดังกล่าวเพื่อให้มั่นใจว่ามีความสามารถในการทดสอบทางสถิติที่เพียงพอ (Erdfelder et al. 1996) อย่างไรก็ตาม นักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งถูกตัดออกจากกระบวนการสุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเพิ่งเข้าศึกษาและยังไม่มีข้อมูลเกรดเฉลี่ยสะสม การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) เพื่อให้มั่นใจว่านักศึกษาแต่ละคนในประชากรมีโอกาสถูกเลือกเท่าเทียมกัน (Etikan & Bala, 2017) วิธีการนี้ช่วยเพิ่มความเป็นตัวแทน

ของกลุ่มตัวอย่างและลดอคติในการเลือก (selection bias) ทำให้ผลการศึกษา มีความสามารถในการอธิบายไปยังประชากรนักศึกษาสาขาการจัดการทั้งหมดได้ดียิ่งขึ้น

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบรายการตรวจสอบ (Checklist) จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) และโปรแกรมหรือช่องทางปัญญาประดิษฐ์ที่เลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก

ตอนที่ 2 แบบวัดความรู้ดิจิทัล (Digital Literacy Scale) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ โดยปรับมาจาก Digital Literacy Awareness Scale ของ Promsri (2019) ใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบ Likert 5 ระดับ (5 = เห็นด้วยมากที่สุด ถึง 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด) การตรวจสอบความเชื่อมั่นพบว่ามีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ .913 อยู่ในระดับสูงมาก แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นเหมาะสมในการนำไปใช้ (Cronbach, 1951)

ตอนที่ 3 แบบวัดทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence Attitude Scale) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยปรับมาจาก Artificial Intelligence Attitude Scale ของ Aktay et al. (2024) ใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบ Likert 5 ระดับ (5 = เห็นด้วยมากที่สุด ถึง 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด) การตรวจสอบความเชื่อมั่นพบว่ามีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ .891 อยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน

ทั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ผลการตรวจสอบพบว่ามีค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ .50 ที่กำหนดไว้ (Rovinelli & Hambleton, 1977) จึงถือว่าแบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยครั้งนี้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาสาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง โดยใช้ แบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย และการรักษาความลับของข้อมูลแก่ผู้เข้าร่วมก่อนการตอบแบบสอบถาม ผู้เข้าร่วมได้รับสิทธิในการยินยอมเข้าร่วม (Informed Consent) อย่างสมัครใจ รวมทั้งสามารถหยุดหรืองดการตอบแบบสอบถามได้ทุกเมื่อ โดยไม่ส่งผลเสียใด ๆ โดยมีเกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion Criteria) ได้แก่ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจตั้งแต่ชั้นปีที่สองขึ้นไป ยินยอมเข้าร่วมการวิจัยและตอบแบบสอบถามออนไลน์จนเสร็จสมบูรณ์ ขณะที่นักศึกษาชั้นปีหนึ่งหรือผู้ที่ปฏิเสธการให้ความยินยอมจะถูกตัดออกจากการศึกษา สำหรับเกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria) ได้แก่ ตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน หรือข้ามข้อสำคัญจนไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ และถอนตัวหรือหยุดการทำแบบสอบถามกลางคัน ภายหลังการดำเนินการตามขั้นตอน

ดังกล่าว ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 177 ชุด ซึ่งเพียงพอต่อการวิเคราะห์เชิงสถิติและเป็นไปตามหลักจริยธรรมการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บได้จากแบบสอบถามผ่าน Google Form จะถูกตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำเข้าสู่การวิเคราะห์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) เพื่อนำเสนอข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและความคิดเห็นโดยรวมภาพรวม โดยมีเกณฑ์การแปลผลดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4.51 –5.00: มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 –4.50: มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.51 –3.50: มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 –2.50: มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50: มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงอนุมานหลายรูปแบบเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

4.2.1 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณด้วยตัวแปรจำลอง (Dummy Multiple Regression Analysis) ใช้เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI attitude) ระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (GPA) ในระดับต่าง ๆ โดยมีการจัดกลุ่ม GPA ออกเป็น 4 ช่วง (2.00–2.49, 2.50–2.99, 3.00–3.49 และ 3.50–4.00) และแปลงเป็นตัวแปรจำลอง (Dummy variables) โดยกำหนดให้กลุ่ม GPA 2.00–2.49 เป็นกลุ่มอ้างอิง (reference group) เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ

4.2.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ใช้ตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรความรู้ดิจิทัล (Digital Literacy Awareness) และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI attitude)

4.2.3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) ใช้เพื่อทดสอบความสามารถของตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) ในการทำนายทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI attitude)

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิจัยครั้งนี้นำเสนอใน 3 ส่วนหลัก ได้แก่ ข้อมูลเชิงพรรณนาของกลุ่มตัวอย่างตามเพศ อายุ ชั้นปี และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมเลือกใช้แพลตฟอร์มปัญญาประดิษฐ์ที่นิยมมากที่สุด ตลอดจนระดับความรู้ดิจิทัลและทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษา รวมถึงการทดสอบความสัมพันธ์และการพยากรณ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา

ตารางที่ 1 ข้อมูลเชิงพรรณนาของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ ชั้นปี และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA)

ตัวแปร	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	61	34.5
	หญิง	116	65.5
อายุ	18–20 ปี	88	49.7
	21 ปีขึ้นไป	89	50.3
ชั้นปี	ปี 2	60	33.9
	ปี 3	72	40.7
	ปี 4	45	25.4
เกรดเฉลี่ยสะสม	2.00–2.49	40	22.6
	2.50–2.99	64	36.2
	3.00–3.49	53	29.9
	3.49–4.00	20	11.3
รวม		177	100.0

ตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 177 คน โดยเพศหญิงมีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 และเพศชายมีจำนวน 61 คนคิดเป็นร้อยละ 34.5 สำหรับอายุของกลุ่มตัวอย่างกระจายใกล้เคียงกันระหว่างกลุ่มอายุ 18–20 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 และกลุ่มอายุ 21 ปีขึ้นไป จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 ส่วนชั้นปีพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมาคือชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 สำหรับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50–2.99 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาคือช่วง 3.00–3.49 จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 ช่วง 2.00–2.49 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 และช่วง 3.49–4.00 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3

ตารางที่ 2 โปรแกรมปัญญาประดิษฐ์ที่นักศึกษาเลือกใช้มากที่สุด

โปรแกรม/ช่องทาง	ค่าความถี่ (f)	ร้อยละ (%)
ChatGPT	167	94.9%
Google Gemini	73	41.5%
Microsoft Copilot	19	10.8%
Notion AI	8	4.5%
Claude	5	2.8%
Jasper AI	4	2.3%

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโปรแกรมหรือช่องทางปัญญาประดิษฐ์ที่นักศึกษาใช้มากที่สุดพบว่า ChatGPT คือ ช่องทางที่นักศึกษาใช้มากที่สุด จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 94.9 รองลงมาคือ Google Gemini จำนวน 73 คน (ร้อยละ 41.5) และ Microsoft Copilot จำนวน 19 คน (ร้อยละ 10.8) ส่วนโปรแกรมอื่น ๆ มีการใช้น้อยกว่า ได้แก่ Notion AI 8 คน (ร้อยละ 4.5), Claude 5 คน (ร้อยละ 2.8) และ Jasper AI 4 คน (ร้อยละ 2.3)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรอบรู้ดิจิทัล (n = 177)

ความรอบรู้ดิจิทัล (Digital Literacy)	Mean	SD	แปลค่า
1. ความรู้เท่าทันด้านดิจิทัลมีความสำคัญต่อการทำงานในปัจจุบันมากกว่าความรู้และทักษะด้านอื่น	3.84	.903	มาก
2. องค์กรในปัจจุบันจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความรู้เท่าทันด้านดิจิทัลในระดับสูง	4.06	.820	มาก
3. ฉันมีความรู้ด้านดิจิทัลเพียงพอต่อการทำงานในสถานประกอบการในปัจจุบัน	3.48	.867	มาก
4. ฉันทราบและเข้าใจความคาดหวังขององค์กรต่อความรู้ด้านดิจิทัลของผู้สมัครงาน	3.77	.815	มาก
5. ฉันเชื่อว่ามหาวิทยาลัยได้เตรียมความรู้และทักษะด้านดิจิทัลให้เพียงพอสำหรับการทำงานในอนาคต	3.58	.974	มาก
6. ฉันเข้าใจความหมายของ “ความรู้เท่าทันด้านดิจิทัล”	3.75	.838	มาก
7. ฉันรู้สึกสนุกกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวัน	3.97	.862	มาก
8. ฉันรู้สึกสะดวกสบายกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต	4.11	.885	มาก
9. ฉันตระหนักถึงประโยชน์ที่หลากหลายของเทคโนโลยีดิจิทัล	4.06	.896	มาก
10. ฉันมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มเติม	3.97	.852	มาก
11. ฉันมองเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะด้านความรู้เท่าทันดิจิทัลของตนเอง	3.90	.899	มาก
12. ฉันเชื่อว่าสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองได้ผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในฐานะเครื่องมือพื้นฐาน	3.95	.916	มาก
ภาพรวม	3.87	.627	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรอบรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) อยู่ในระดับมาก ทุกข้อโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “ฉันรู้สึกสะดวกสบายกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต” (Mean

= 4.11, SD = .885) ขณะที่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “ฉันมีความรู้ด้านดิจิทัลเพียงพอต่อการทำงานในสถานประกอบการในปัจจุบัน” (Mean = 3.48, SD = .867) โดยภาพรวมสะท้อนว่ากลุ่มตัวอย่างตระหนักถึงความสำคัญของการมีทักษะดิจิทัลและมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้และการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (n = 177)

ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI Attitude)	Mean	SD	แปลค่า
1. ฉันคิดว่า AI จะช่วยให้ชีวิตสะดวกสบายขึ้น	4.33	.795	มาก
2. ฉันเชื่อว่า AI จะสามารถช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.24	.860	มาก
3. ฉันมีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนา AI	3.92	.859	มาก
4. ฉันเปิดรับการใช้งาน AI ในชีวิตประจำวัน	3.89	.920	มาก
5. ฉันรู้สึกตื่นเต้นกับความสามารถของ AI ในอนาคต	4.03	.950	มาก
6. ฉันมองว่า AI เป็นเทคโนโลยีที่มีศักยภาพสูงในการแก้ปัญหาในสังคม	3.74	.905	มาก
7. ฉันสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานของ AI	3.89	.863	มาก
8. ฉันเชื่อว่า AI สามารถช่วยลดภาระงานของมนุษย์ได้	3.96	.925	มาก
9. ฉันยินดีใช้แอปพลิเคชันที่ใช้ AI หากมันช่วยให้ชีวิตง่ายขึ้น	4.05	.868	มาก
10. ฉันรู้สึกว่าการใช้ AI ในอนาคตเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้	4.08	.907	มาก
ภาพรวม	4.01	.629	มาก

ตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI Attitude) ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ “ฉันคิดว่า AI จะช่วยให้ชีวิตสะดวกสบายขึ้น” (Mean = 4.33, SD = .795) รองลงมาคือ “ฉันเชื่อว่า AI จะสามารถช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น” (Mean = 4.24, SD = .860) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ขณะที่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “ฉันมองว่า AI เป็นเทคโนโลยีที่มีศักยภาพสูงในการแก้ปัญหาในสังคม” (Mean = 3.74, SD = .905) แต่อยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยรวมแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อ AI และมีแนวโน้มเปิดรับการใช้งาน AI ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม (จัดกลุ่ม) กับทัศนคติต่อ
ปัญหาประดิษฐ์

(n = 177)

ตัวแปรอิสระ (Predictors)	B	SE	β	t	p
Constant (GPA 2.00–2.49)	3.943	0.099	–	39.82	<.001
GPA 2.50–2.99	0.022	0.126	0.017	0.171	0.865
GPA 3.00–3.49	0.080	0.131	0.059	0.611	0.542
GPA 3.50–4.00	0.342	0.171	0.173	1.997	0.047*

R = .162, R² = .026, Adj. R² = .009, F = 1.562, p > .05, Durbin-Watson = 2.051

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นโดยใช้ GPA (จัดกลุ่มและแปลงเป็น Dummy) เพื่อทำนายทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์พบว่า โมเดลโดยรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 1.562, p = 0.200, R² = 0.026) แสดงว่า GPA โดยรวมยังไม่สามารถอธิบายความแตกต่างของทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม เมื่อตรวจสอบรายกลุ่มพบว่า นักศึกษาที่มี GPA 3.50–4.00 มีทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์สูงกว่ากลุ่มอ้างอิง (GPA 2.00–2.49) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (B = 0.342, p = 0.047) ขณะที่กลุ่ม GPA 2.50–2.99 และ GPA 3.00–3.49 ไม่แตกต่างจากกลุ่มอ้างอิงอย่างมีนัยสำคัญ (p > .05)

ตารางที่ 6 ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างความรอบรู้ดิจิทัลกับทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์ (n = 177)

ตัวแปร	1	2	N	Sig. (2-tailed)
ความรอบรู้ดิจิทัล	1	.635**	177	< .001
ทัศนคติต่อ ปัญหาประดิษฐ์	.635**	1	177	< .001

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) พบว่าความรอบรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r=.635, p<.001) ผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าความรอบรู้ดิจิทัลมีแนวโน้มที่จะเป็นตัวทำนาย (Predictor) ที่มีความหมายต่อทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์ของนักศึกษา ด้วยเหตุนี้ จึงได้นำตัวแปรความรู้ดิจิทัลเข้าสู่การวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression) เพื่อทดสอบว่า ความรอบรู้ดิจิทัลสามารถทำนายทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์ได้อย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยก่อนดำเนินการวิเคราะห์

ถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย ได้ทำการตรวจสอบข้อสันนิษฐานเบื้องต้น ด้วยการตรวจสอบสมมติฐานการแจกแจงปกติของค่าคลาดเคลื่อนด้วย Normal P-P Plot พบว่าจุดข้อมูลกระจายใกล้เคียงเส้นทแยงมุมตลอดช่วง จึงสรุปได้ว่าค่าคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงใกล้เคียงปกติสอดคล้องกับข้อสมมติของการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้น และตรวจสอบความเป็นอิสระของค่าความคลาดเคลื่อน (Independence of Errors) ด้วยสถิติ Durbin-Watson พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.933 ซึ่งอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้ระหว่าง 1.50–2.50 (Field, 2018) จึงสรุปได้ว่าไม่มีปัญหาอัตโนมัติสัมพันธ์ (Autocorrelation) ในข้อมูล

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายของความรอบรู้ดิจิทัลในการทำนายทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์ (n = 177)

ตัวแปรพยากรณ์	B	SE	β	t	p
(Constant)	1.551	0.229	—	6.758	< .001
ความรอบรู้ดิจิทัล	0.636	0.059	0.635	10.869	< .001

R = .635, R² = .403, Adj. R² = .400, F(1, 175) = 118.136, p < .001, Durbin-Watson = 1.933

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย พบว่า ความรอบรู้ดิจิทัลสามารถทำนายทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F(1,175) = 118.136, p < .001) โดยโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์ได้ร้อยละ 40.03 (R² = .403) และเมื่อนำค่าที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted R²) พบว่ายังอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 40 (Adjusted R² = .400) ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ความรอบรู้ดิจิทัลสามารถอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์ได้ร้อยละ 40.03 ซึ่งบ่งชี้ว่ายังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่สามารถอธิบายทัศนคติต่อการใช้ปัญหาประดิษฐ์ของนักศึกษาเหล่านี้ได้ แต่ไม่ได้ถูกรวมไว้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยสมการถดถอยที่ได้คือ ทัศนคติต่อปัญหาประดิษฐ์ = 1.551 + 0.636 (ความรอบรู้ดิจิทัล) ดังนั้น สมมติฐานการวิจัยของการศึกษานี้จึงได้รับการยืนยัน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลตามประเด็นต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ช่องทางหรือแพลตฟอร์มที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ChatGPT เป็นโปรแกรมที่นักศึกษาเลือกใช้มากที่สุด รองลงมาคือ Google Gemini และ Microsoft Copilot (10.8%) ข้อค้นพบนี้สะท้อนว่า ChatGPT ได้รับความนิยมสูงเนื่องจากเข้าถึงง่าย ใช้งานฟรี และให้คำตอบที่รวดเร็วและยืดหยุ่นต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Kasneci et al. (2023) ที่ระบุว่านักศึกษานิยมใช้ ChatGPT ในการทำการบ้านและเตรียมสอบ ส่วน Google Gemini และ Microsoft Copilot แม้ได้รับความนิยมรองลงมา แต่ก็สะท้อนถึงแนวโน้มที่ผู้เรียนเริ่มใช้เครื่องมือ AI หลากหลายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Dwivedi et al. (2023) ที่ชี้ว่าการเลือกใช้ AI ของผู้เรียนขึ้นอยู่กับความ

สะดวกและคุณสมบัติของแพลตฟอร์มที่ตอบสนองการเรียนรู้ได้ตรงจุดมากที่สุด นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรอบรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) อยู่ในระดับสูงในทุกรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อที่ นักศึกษารู้สึก “สะดวกสบายกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต” ซึ่งสะท้อนถึงทักษะพื้นฐานที่ แข็งแกร่งในกลุ่มคนรุ่นใหม่ ขณะเดียวกัน ความรู้ด้านดิจิทัลที่พอเพียงต่อการทำงานในสถานประกอบการนั้น มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่น แม้อยู่ในระดับสูง สะท้อนถึงความไม่มั่นใจในทักษะด้านอาชีพ ผลลัพธ์ดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ Kayyali (2024) ที่ระบุว่า มีช่องว่างระหว่างความสามารถด้านดิจิทัลใน ชีวิตประจำวันกับความสามารถเชิงวิชาชีพ และเน้นให้มหาวิทยาลัยยกระดับการบูรณาการทักษะจริงเพื่อ เตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมี ทักษะคติต่อ ปัญญาประดิษฐ์ (AI Attitude) อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในข้อ “AI จะช่วยทำให้ชีวิตสะดวกสบาย ขึ้น” (Mean = 4.33) และ “AI จะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น” (Mean = 4.24) ซึ่งสะท้อนว่า นักศึกษามีมุมมองเชิงบวกต่อบทบาทของ AI ในการอำนวยความสะดวกและเสริมประสิทธิภาพการทำงาน ข้อ ค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ Stein et al. (2024) ที่พบว่า ผู้ที่มีทัศนคติบวกมักเชื่อว่า AI เป็นเครื่องมือที่ช่วย สนับสนุนงานและการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “AI มีศักยภาพสูงในการแก้ปัญหาใน สังคม” (Mean = 3.74) แม้ยังอยู่ในระดับมาก แต่สะท้อนว่าผู้ตอบแบบสอบถามอาจมอง AI ในเชิงประโยชน์ ส่วนบุคคลหรือเชิงอาชีพมากกว่าบทบาทในเชิงสังคม ซึ่งใกล้เคียงกับข้อค้นพบของ Lien et al. (2025) ที่ระบุ ว่านักศึกษาและอาจารย์ในอุดมศึกษาใช้ AI เพื่อช่วยในงานการเรียนการสอน แต่ยังคงมีความกังวลต่อผลกระทบ เชิงกว้างด้านจริยธรรมและสังคม

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า โมเดลการถดถอยเชิงเส้นโดยรวมไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ แสดงว่า GPA ในภาพรวมไม่สามารถทำนายทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม เมื่อ พิจารณารายกลุ่มพบว่า นักศึกษาที่มี GPA สูงสุด (3.50–4.00) มีทัศนคติต่อ AI สูงกว่ากลุ่มอ้างอิง (2.00–2.49) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($B = .342, p = .047$) ในขณะที่กลุ่ม GPA 2.50–2.99 และ GPA 3.00–3.49 ไม่แตกต่างจากกลุ่มอ้างอิงอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการใช้ทรัพยากรสารสนเทศที่ดีกว่า อีกทั้งมีแรงจูงใจและความมั่นใจมากขึ้นในการ ประยุกต์เทคโนโลยี AI เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มที่มีผล การเรียนระดับต่ำหรือปานกลาง ซึ่งอาจยังขาดทักษะการจัดการตนเองหรือความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยี ซึ่ง ผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับงานของ Farooq et al. (2024) ที่พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการรับรู้และทัศนคติต่อ AI ในกลุ่มนักศึกษาแพทย์ และ สอดคล้องกับ Tin et al. (2024) ที่ยืนยันว่าปัจจัย ด้านประชากรรวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความเชื่อมโยงกับทัศนคติต่อ AI นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยัง สามารถโยงกับ งานของ Emon & Hassan (2023) ที่ชี้ว่าทัศนคติเป็นปัจจัยสำคัญในการยอมรับการใช้ ChatGPT โดยสะท้อนให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอาจมีอิทธิพลต่อทัศนคติทางอ้อมผ่านการเปิดรับและ การใช้ AI อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานของ Bancoro (2024) ที่ศึกษานักศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ในฟิลิปปินส์ ที่พบว่าการใช้ AI ไม่ได้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยตรง แต่เป็นเพียงปัจจัยสนับสนุนการ เรียนรู้ ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่า แม้ GPA โดยรวมจะไม่สามารถทำนายทัศนคติต่อการใช้ AI ได้อย่างชัดเจน แต่

กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงสุดกลับมีทัศนคติเชิงบวกที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำที่สุด อันเป็นการยืนยันสมมติฐานบางส่วนที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (ที่วัดจากคะแนนเฉลี่ยสะสม) ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์

โดยสรุปการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (GPA) โดยรวมไม่สามารถทำนายทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่มี GPA สูงสุด (3.50–4.00) มีทัศนคติต่อ AI เชิงบวกแตกต่างจากนักศึกษาที่มี GPA ต่ำที่สุด (2.00–2.49) อย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนที่สูงสัมพันธ์กับทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้เทคโนโลยี AI มากกว่า

3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ความรอบรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับทัศนคติต่อ AI ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักศึกษาที่มีความรอบรู้ดิจิทัลสูงมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติต่อการใช้ AI ในเชิงบวกมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ที่มีความรอบรู้ดิจิทัลสูงสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีมุมมองที่เอื้อต่อการยอมรับและการใช้ AI ในเชิงการเรียนรู้และการทำงาน ขณะที่ผู้ที่มีความรอบรู้ดิจิทัลต่ำอาจยังเผชิญข้อจำกัดในการเข้าถึงและทำความเข้าใจเทคโนโลยี ทำให้ทัศนคติเชิงบวกต่อปัญญาประดิษฐ์น้อยกว่า ผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับ Sim et al. (2024) ที่ชี้ว่าการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพช่วยเสริมสร้างทั้งความรอบรู้ดิจิทัลและทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ และสอดคล้องกับ Visković et al. (2024) ที่พบว่าผู้มีความรอบรู้ดิจิทัลสูงมีแนวโน้มใช้เครื่องมือ AI ในการตลาดมากกว่า

4. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 พบว่า ความรอบรู้ดิจิทัลสามารถทำนายทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยอธิบายความแปรปรวนได้ถึงร้อยละ 40 ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีความรอบรู้ดิจิทัลสูงมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้ AI มากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความรอบรู้ดิจิทัลช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีใหม่ การเข้าถึงและจัดการข้อมูลที่มีคุณภาพ ตลอดจนการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และสร้างสรรค์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดมุมมองเชิงบวกต่อ AI และพร้อมที่จะยอมรับการบูรณาการเทคโนโลยีดังกล่าวมากขึ้น ขณะเดียวกันความรอบรู้ดิจิทัลยังสะท้อนทักษะที่ครอบคลุมทั้งความเข้าใจเชิงเทคนิค การคิดวิพากษ์ และความสามารถเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการยอมรับ AI อย่างยั่งยืน ผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับงานของ Sim et al. (2024) ที่พบว่าการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้สมาร์ทโฟนเพื่อการเรียนรู้ สามารถเสริมทั้งความรอบรู้ดิจิทัลต่อทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ และยัง สอดคล้องกับงานของ Visković et al. (2024) ที่ยืนยันว่า ความรอบรู้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ AI-based tools ในภาคธุรกิจการตลาด โดยผู้ที่มีความรอบรู้ดิจิทัลสูงมีแนวโน้มที่จะใช้และยอมรับ AI มากกว่า รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานของ Abuadas & Albikawi (2025) ที่ชี้ว่าความรอบรู้ดิจิทัลเป็นหนึ่งในตัวแปรทำนายสำคัญของความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้ AI ของนักศึกษาพยาบาล อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบนี้ไม่สอดคล้องกับงานของ Dhahir et al. (2024) ที่ศึกษากลุ่ม Generation X ในอินโดนีเซีย ซึ่งพบว่า ความรอบรู้ดิจิทัลไม่ได้มีอิทธิพลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และทัศนคติในด้านความคิดและอารมณ์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรอบรู้ดิจิทัลและทัศนคติอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยร่วมอื่น ๆ เช่น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์หรือกรอบบริบทของการใช้สื่อ ดังนั้น ข้อค้นพบในครั้งนี้สนับสนุน

แนวคิดที่ว่า ความรอบรู้ดิจิทัลเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ส่งผลต่อทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์ และยืนยันสมมติฐานวิจัยว่าความรอบรู้ดิจิทัลมีอิทธิพลเชิงบวกต่อทัศนคติต่อการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

ข้อเสนอแนะ (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 มหาวิทยาลัยควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้หรือรายวิชาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้ AI มากขึ้น
 - 1.2 มหาวิทยาลัยควรบูรณาการ การฝึกใช้เครื่องมือดิจิทัลและ AI ในงานวิชาการและการทำงานจริง เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ทักษะดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิชาชีพ ซึ่งจะช่วยให้พวกเขามีความมั่นใจและเปิดรับการใช้ AI มากขึ้น
 - 1.3 ควรมีการพัฒนาการอบรมหรือเวิร์กช็อปที่เน้น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลควบคู่กับ AI เช่น การสืบค้นข้อมูล การสร้างเนื้อหา และการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ เพื่อสร้างทัศนคติบวกและการยอมรับ AI อย่างยั่งยืน
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมสาขาวิชาและมหาวิทยาลัยที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้ผลการวิจัยสามารถสะท้อนภาพรวมของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างกว้างขวาง
 - 2.2 ควรพิจารณาการใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) โดยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณผ่านแบบสอบถามควบคู่กับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้เข้าใจมุมมองทัศนคติ และประสบการณ์ของผู้เรียนต่อปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างครอบคลุมและลึกซึ้งยิ่งขึ้น
 - 2.3 ควรเพิ่มตัวแปรใหม่ที่มีศักยภาพในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความรอบรู้ดิจิทัลกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ เช่น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และการรับรู้ด้านจริยธรรม ซึ่งจะช่วยให้การอธิบายผลการวิจัยมีมิติที่หลากหลายมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่สนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง (References)

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.

- Abuadas, M., & Albikawi, Z. (2025). Predicting nursing students' behavioral intentions to use AI : The interplay of ethical awareness, digital literacy, moral sensitivity, attitude, self-efficacy, anxiety, and social influence. *Journal of Human Behavior in the Social Environment online publication*. <https://doi.org/10.1080/10911359.2025.2472852>
- Aktay, S., Gok, S., & Yildirim, A. (2024). Artificial intelligence attitude scale. *International Technology and Education Journal*, 8(2), 14–24.
- Bancoro, J. C. M. (2024). The relationship between artificial intelligence (AI) usage and academic performance of business administration students. *International Journal of Asian Business and Management*, 3(1), 27–48. <https://doi.org/10.55927/ijabm.v3i1.7876>
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297–334. <https://doi.org/10.1007/BF02310555>
- Dhahir, D. F., Kenda, N., Dirgahayu, D., Syarifuddin, D., Djaffar, R., Widiastuti, R., Rustam, M., & Pala, R. (2024). The relationship of digital literacy, exposure to AI-generated deepfake videos, and the ability to identify deepfakes in Generation X. *Jurnal Pekommas*, 9(2), 357–368. <https://doi.org/10.56873/jpkm.v9i2.5873>
- Dwivedi, Y. K., Hughes, L., Baabdullah, A. M., Ribeiro-Navarrete, S., Giannakis, M., Al-Debei, M. M., Dennehy, D., Metri, B., Buhalis, D., Cheung, C. M. K., Conboy, K., Doyle, R., Dubey, R., Dwivedi, R., Edwards, J., Gupta, S., Ilavarasan, P. V., Janssen, M., Kim, Y., ... & Wamba, S. F. (2023). Artificial Intelligence (AI): Multidisciplinary perspectives on emerging challenges, opportunities, and agenda for research, practice and policy. *International Journal of Information Management*, 71, 102642. <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2023.102642>
- Emon, M. H. H., Hassan, F., Nahid, M. H., & Rattanawiboonsom, V. (2023). Predicting adoption intention of artificial intelligence: A study on ChatGPT. *AIUB Journal of Science and Engineering*, 22(2), 189–196. <https://doi.org/10.53799/ajse.v22i2.797>
- Erdfelder, E., Faul, F., & Buchner, A. (1996). *GPOWER: A general power analysis program*. *Behavior Research Methods, Instruments, & Computers*, 28(1), 1–11.
- Etikan, I., & Bala, K. (2017). Sampling and sampling methods. *Biometrics & Biostatistics International Journal*, 5(6), 00149. <https://doi.org/10.15406/bbij.2017.05.00149>

- Faroog, Z., Dirar, Q.S., Zaidi, A.R., Khan, M.S., Mahamud, G., Ambia, S.R., & Al-Hazzaa, S.A. (2024). Knowledge and attitude of medical students towards artificial intelligence in ophthalmology in Riyadh, Saudi Arabia: a cross-sectional study. *Annals of Medicine and Surgery*, 86, 4377 - 4383. <https://doi.org/10.1097/MS9.0000000000002238>
- Field, A. (2018). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics* (5th ed.). Sage.
- Gilster, P. (1997). *Digital Literacy*. New York : Wiley.
- Gnambs, T., Stein, J.-P., Zinn, S., Griesse, F., & Appel, M. (2025). Attitudes, experiences, and usage intentions of artificial intelligence: A population study in Germany. *Telematics and Informatics*, 98, 102265. <https://doi.org/10.1016/j.tele.2025.102265>
- Kasneci, E., Sessler, K., Küchemann, S., Bannert, M., Dementieva, D., Fischer, F., ... & Kasneci, G. (2023). ChatGPT for good? On opportunities and challenges of large language models for education. *Learning and Individual Differences*, 103, 102274. <https://doi.org/10.1016/j.lindif.2023.102274>
- Kayyali, M. (2024). *Digital literacy in higher education: Preparing students for the workforce of the future*. *International Journal of Information Science and Computing*, 11(1), 53–73. <https://doi.org/10.30954/2348-7437.1.2024.6>
- Lien, S., Skogli, E. W., Abamosa, J. Y., Glomdal, S., & Filkuková, P. (2025). Experience and attitudes toward the use of artificial intelligence in higher education. *Uniped*, 48(1), 1–14. <https://doi.org/10.18261/uniped.48.1.1>
- Promsri, C. (2019). The association between digital literacy and social intelligence. *International Journal of English, Literature and Social Science (IJELS)*, 4(8), 1674–1678. <https://ijels.com/detail/the-association-between-digital-literacy-and-social-intelligence>
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2(2), 49–60.
- Sergeeva, O. V., Masalimova, A. R., Zheltukhina, M. R., Chikileva, L. S., Lutskovskai, L. Y., & Luzin, A. (2025). Impact of digital media literacy on attitude toward generative AI acceptance in higher education. *Frontiers in Education*, 10, 1563148. <https://doi.org/10.3389/feduc.2025.1563148>

- Sim, S.-J., Kim, J.-H., Hong, M.-H., Hong, S.-M., & Lee, M.-J. (2024). Study on the attitudes toward artificial intelligence and digital literacy of dental hygiene students. *Journal of Dental Hygiene Science*, 24(3), 171–180.
<https://doi.org/10.17135/jdhs.2024.24.3.171>
- Stein, J.-P., Messingschlager, T., Gnamb, T., Hutmacher, F., & Appel, M. (2024). *Attitudes towards AI: Measurement and associations with personality*. Scientific Reports, 14, 2909. <https://doi.org/10.1038/s41598-024-20053-9>
- Tin, T. T., Chor, K. Y., Hui, W. J., Cheng, W. Y., Kit, C. J., Husin, W. N. A.-A. W., Aitizaz, A., Tiung, L. K., Afolalu, S. A., & Khattak, U. F. (2024). Demographic factors shaping artificial intelligence (AI) perspectives: Exploring their impact on university students' academic performance. *Pakistan Journal of Life and Social Sciences*, 22(2), 12248–12264. <https://doi.org/10.57239/PJLSS-2024-22.2.000876>
- Visković, L., Đerić, E., & Luić, L. (2024). Assessment of the digital literacy influence on the adoption of AI-based tools. *Media, Culture and Public Relations*, 15(1), 1–12.
<https://doi.org/10.63191/mcpr.15.1.1>
- Xiu, A., & Li, X. (2024). The importance of digital literacy for university students in the new media era. In F. Zeng et al. (Eds.), *Proceedings of the 2024 7th International Conference on Humanities Education and Social Sciences (ICHESS 2024)* (pp. 417–422). Atlantis Press. https://doi.org/10.2991/978-2-38476-323-8_49